I. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

„Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljetek, távoli nemzetek!" Ézs 49,1

2019. MÁRCIUS

SZIGETEK

A PÁPAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE SZÓRVÁNYGONDOZÓ LAPJA

Írta: Bella Péter

Több lépés az Isten ösvényén

Textus: Zsoltárok 119,1-16

Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az Úr törvénye szerint élnek. Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt, nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak. Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák. Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartva rendelkezéseidet! Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra. Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet. Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha! Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet. Teljes szívből kereslek téged, ne engedd, hogy eltérjek parancsolataidtól! Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened. Áldott vagy te, Uram! Taníts meg rendelkezéseidre! Ajkam fölsorolja szád minden döntését. Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek. Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre. Gyönyörködöm rendelkezéseidben, igédről nem feledkezem meg.

Hittanosokkal beszélgettünk Jézus Krisztus megkísértéséről. Meglepően világosan látták át és értették ennek a nehéz történetnek, Jézus küldetés-nyitányának lényegét. Őszinte kérdés merült fel: miért kellett Jézusnak a kegyetlen negyven napos önsanyargatás? Arra jutottunk, hogy felkészülés volt valami nagyra, és mivel ez a világ legnagyobb tette volt, a megváltás, különösen kemény felkészülésre volt szükség. Ahogy az élsportolóknak egy fontos világverseny előtt el kell vonulni edzőtáborba, ahol nem a mindennapi tevékenységet űzik, hanem kilépnek abból, és megerőltetve magukat készülnek a megmérettetésre, keményen,

sokszor kínok között. Jézus böjtje lelki-szellemi edzőtábor volt.

Furcsa manapság, nehezen érthető. Miért is vonnák meg magamtól bármit is? Hiszen pont az a lényeg, hogy több legyen: több kalória, több mámor, több fényesség... Ne kevesebb. Pedig másról van szó. Nevezzük inkább átütemezésnek. Egy ideig máshova teszem a hangsúlyt, másra szánok többet. Kicsit többet leállni, másképp, máshol. Járó motort nem lehet szerelni. A böjt átütemezés, máshova kerülnek a hangsúlyok.

A böjti időszak nem elvesz, hanem ad. Másként, mint a mindennapok, mást erősít, mást segít: a lelkünket, a szívünket, az életünket, és belülről kifelé gyógyulunk.

Legyen a 119. zsoltár segítség, amiben a szentíró a boldogságot énekli meg, amit Isten parancsolatai jelentenek. Ez is furcsán hangzik: hogy lehet a törvény örömöt adó, hogyan lehet vágyni a parancsolatra? Faggassuk kicsit a szavakat.

A korabeli zsidó ember számára a törvény szava nemcsak valami nehezen hordható, de szükséges jogi bilincset jelentett. Az Isten törvénye boldogít – úgy is mondhatjuk, út a boldogság felé, a törvény ugyanis utat is jelent. Ösvényt, amelyen járva tovább jutunk a tökéletesség felé. A törvénytanítás, útmutatás: tanácsok, amelyek segítik az útkereső, tétova embert, hogyan is tudná teljesebben élni az életét.

Kérdezzük csak meg magunktól: nem egy ösvényre, tanácsadóra van szükségünk? Ez a törvény, a megszólaló ige. És a böjt hogyan jön ide? Úgy, hogy a törvény adta úton többet megyünk, több időt szánunk az Istennel való párbeszédre, lehalkítjuk magunkat, hogy meghalljuk Isten szavát.

A törvény a zsoltár írójának az a ritmus volt, amihez igazodott, hogy ne össze-vissza járjon az élete. Ezt a törvényt jelentette ki saját életében Jézus, ez a Hegyi Beszéd programja, az a más minőségű élet, ami megkülönbözteti a tanítványt a tévelygőtől. És a törvényeskedőtől is, hisz a valódi törvény, az ige útmutatása nem teszi az embert felfuvalkodottá, ellenkezőleg: alázatos lesz, igazságot kereső zarándok.

Legyen első lépésünk a *keresés*. (10.v.) Teljes szívből, igazán, testestől-lelkestől, erőfeszítéssel. A böjt ennek az alkalma, erőt, energiát szabadítunk fel, hogy teljes szívünket beletegyük a keresésbe. Egy könyvben olvastam: „Háborús időben így keresi az édesanya csecsemőjének az életmentő tejet, az eltévedt szomjas vándor a vizet, az emberiség beteg része a rák gyógyszerét."

Nem csak félgőzzel, nem csak úgy mellesleg.

Következő mozzanat az *elrejtés*. (11.v.) A megfejtett, megtalált igazság elrejtése az életünkben, mintha beépítenénk azt. Megtartom, átengedem magamon, hogy változtasson rajtam. Hogy ne vétkezzünk, hogy ne kerüljünk tévútra, hogy Istenhez közelebb kerüljünk. Elrejtjük azt, magunkban.

De nem azért rejtjük el, hogy megtartsuk magunknak: *hirdetjük* is azt. (12.v.) Minden ítéletét. Hogy mi a jó, és mi a rossz, hogy mi az igaz, és mi a hamis. Hogy mi vezet az életre, és mi a halálra. Hogy mi épít és mi rombol. Amit megértettem, amit beépítettem, azt megvalósítom, átadom, továbbadom. Nem tartom meg magamnak. Azt a világosságot, amit megnyertem, nem rejtem a véka alá. Lássa más is. Lásson más is.

És még egy lépés legyen előttünk: a te határozataidról gondolkodom. Az eredeti héber szó *továbbgondolás*t is jelent. Forgatni, alkalmazni, hogy még jobban hasson, hogy új felismerésekre jussunk, hogy még jobban lássunk.

Ez így együtt az, amit úgy mond a zsoltáros, hogy gyönyörködik Isten rendelkezéseiben. Ez az út gyönyörűség, Isten útjának rendszerét felismerni, életünkre igazítani gyönyörűség. Jó és szép. Ezt adja a böjt, ha többet keressük a törvényt, Isten igazságát.

Ezek után, ha belegondolunk, a böjt nagyon is gyakorlati dolog, elszánás kell hozzá, döntés. A belső takarításhoz. Mintha lomtalanítanánk – átvizsgálunk minden kacatot, haszontalan törmeléket, ami rendetlenné teszi életünket, és kidobjuk azt. Ezt önvizsgálattal érjük el, bűnbánattal, kiönteni mindazt Isten elé, amit felhalmoztunk: sérelmek, harag, düh, fájdalom, keserűség, bosszú, sértettség, önzés stb.

Helyére pedig bepakolni mindazt, amit megtalálunk, amit megkeresünk Isten igéjéből, a törvényből, a nyitott Bibliából, az istentisztelet gyümölcseiből, az életünkben felismert isteni tettekből. Csak egy kicsit többet kell erre szánni – erre lehetőség a böjt. A szív kitakarítására, értékek megtalálására.

És még valamire: kapcsolataink rendezésére. Rendbe hozni mindazt, ami nem jól működik. Ehhez is energia kell, ehhez is segítség. De ezt is lehet. A böjt a gyógyulás lehetősége is, közösségeink gyógyulásáé is.

Járó motort nem lehet javítani. Túlpörgettük, szükség van arra, hogy Isten kézbe vegye zűrzavaros lelkünket. Segítsünk neki, engedjünk neki. Jó lehetőség erre a nagyböjti időszak.

Imádság:

Mindenható Isten, segíts leállni, kiszállni egy időre a mindennapok túlhajtott ritmustalanságából, hogy tudjunk csendre találni, hogy meghalljunk téged.

Kegyelmes Isten, segíts megállni, előtted, Atyánk előtt, megvallva őszintén minden hibánkat, minden rosszat, ami belőlünk származik. Le szeretnénk tenni előtted minden bűnünket.

Minket szerető Isten, segíts nekünk felállni. A sárból, az elbukott küzdelmeinkből, a ránk omlott, túl nehéz feladatainkból, a bukásainkból. Add, hogy meg tudjunk újulni, újra tudjunk indulni, Krisztusban megerősödve, a Szentlélek vezetésével.

Áldd meg böjtünket, adj erőt, kitartást, add jelenlétedet! Ámen.

Írta: Sárközi Gergely Antal

„Hozsánna a Dávid fiának...”

Olvasandó: Mt 21, 1-11

Textus: Zak 9, 9-10

„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és szamáron ül, szamárcsikó hátán. Mert kiirtom a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből – mondja az Úr. Kivész majd a harci íj, mert békét hirdet a népeknek; uralma tengertől tengerig ér, az Eufrátesztől a föld határáig.”

Szeretett Keresztyén Testvéreim!

Ez a virágvasárnapi Ige legelőször is igazi, teljes örömre buzdít. Van okunk örülni, van okunk vigadni, mert eljött az igaz és szabadító Király, eljött Krisztus közénk. Az „örülj” felszólítás magában hordozza a vigadalom, a körtánc képét. Arra buzdít az Ige, hogy olyan felszabadult örömmel örüljünk, mint Dávid király, amikor táncolt az ÚR előtt a Szövetség Láda Jeruzsálembe vitele idején (2Sám 6,14). *De ki tud így örülni?* Nagy kérdés ez. Ki tudja hátrahagyni a gondokat, a bajokat, a nehézségeket, s mindent feledve csak a boldogságra összpontosítani? Hiszen olyan nehéz! És sokszor talán azt is gondoljuk, hogy nincs az a nagyszerű dolog, ami szó szerint, a maga teljességében mindent feledtetni tudna velünk akár egy percig is. *Vagy talán mégis van?* Hiszen olyan sokan beszélnek róla... a megígért Szabadítóról, a Messiáskirályról, aki népe szabadí-

tására érkezik, de akiről aztán tudjuk: nem éri be csak Izráel népének megszabadításával, mert Ő az egész világért jött. A megígért Szabadító közelít! A Szabadító ÚR, aki Dávid magvából származik, Isai törzsökéből (Ézs 11,1-10). Ő az, aki a Magasságos Isten Fia, aki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet (Mt 18,11). Ő az, aki azért jött, hogy elvegye a világ bűneit, ő az, aki igazi örömet hoz a mi életünkbe. Nincs olyan szomorúság, nincs olyan fájdalom, ami ezt az örömet elhomályosíthatná. Az az örömhír, hogy Jézus eljött a világba, az az örömhír, hogy Jézus közösséget vállalt velünk. Örüljünk és vigadjunk hát, mutassuk meg a világnak, hogy a mi örömünket és boldogságunkat nem lehet eltörölni, nem lehet egyszerűen semmivé tenni!

Milyen király Ő? Számos jelzőt találunk rá az Igében: igaz király, diadalmas szabadító, és legfőképpen alázatos. Amikor igaznak nevezi őt az Ige, akkor ez azt jelenti, hogy olyan személy, aki Isten előtt igaz. Jézus Krisztus, az igaz Király közösséget vállalt velünk már nem csupán a születésekor, hanem annak idején a Jordánban való megkeresztelkedése idején is, ahová a bűnös emberek bűnbocsánatért mentek. Aztán később az ÚR Jézus, az igaz Király a bűnös emberek közé vonult be Virágvasárnapon. Emlékezzünk szavaira: *„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.”* (Lk 5,31) Majd azt mondja róla az Ige, hogy szabadító. Jézus Krisztus már a nevében is hordozta ezt a szabadítást, hiszen a Jézus név azt jelenti: „Az Úr a szabadítás”. Születése előtt az angyal azt mondta álmában Józsefnek: *„Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.”* (Mt 1,21) S talán kicsit furcsa a kép, de azt olvassuk, hogy ez a Király szamárcsikó hátán érkezik. A Közel-Keleten – különösen az Asszíroknál – ismert volt, hogy a király szamárháton érkezik, de a csikó még ott sem fordult elő. Ennek hangsúlyozása arra utal, hogy ez az érkező Király – minden dicsősége ellenére – alázatos. Jézus Krisztus pedig – minden dicsősége és elismertsége dacára – szamárcsikó hátán ment be Jeruzsálembe. Erre a zakariási próféciára utalt az ÚR Jézus is (Mt 21,5).

Ez a Király elhozza a békét, lépésről lépésre haladva a béke útján. Látjuk az összképet? Az a nép, amely egészen addig csak csonka volt, most újra egésszé lesz. A Szabadító nem csak Júda fölött fog uralkodni, hanem az egész nép fölött. Mindenkinek

elhozza a békét! Újra eggyé lesz a két országrész: Észak és Dél, a Messiás pedig eltörli a hadi eszközeiket: nem lesz több civakodás, nem lesz több háború. De várjunk csak! Hiszen az északi országrész már e prófécia elhangzása előtt – Kr. e. 722-ben – elpusztult! Akkor hát hogyan lehetséges ez? Vegyük észre, hogy Isten mindig nagyobb ajándékot ad, mint amit egyszerű, töredékes emberi értelmünkkel fel tudunk fogni! A Király bevonulása idején elsőként helyreáll az Isten választott népe. Először tehát az ő életükben köszönt be újra a béke. De itt még nincs vége! *„Kivész majd a harci íj...”* – ezt olvassuk, sőt, egészen pontosan: a Messiáskirály összetöri a harci íjakat, megakadályozva, hogy újabb háború törjön ki. Aztán békességet hirdet a pogány népeknek is, s ezt azzal nyomatékosítja a Szentíró, hogy kimondja: A Király uralkodása nem csupán Izráel területére terjed ki: „uralma tengertől tengerig ér, az Eufrátesztől a föld határáig.” (10). Kijelenti az Istentől jövő igazi békességet a pogány népeknek is, szerte a világon. Azt a békét hirdeti, amely Istentől jön, s amelyet csak Ő adhat meg. Mindenki, aki ezen a világon él, csak Krisztustól kaphatja meg a békességet. Nincs más út.

Ez a dicsőségesen bevonuló Király, Jézus Krisztus így vonul be a mi életünkbe is, így hozza el számunkra is az Istentől jövő békességet. Nekünk sincs hát más feladatunk, mint Jeruzsálem népének: pálmaágakat teríteni a bevonuló Király elé, s így kiáltani: *„Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, aki jön az ÚR nevében. Hozsánna a magasságban!”* (Mt 21,9). Ámen.

Imádság:

Urunk és Istenünk! Köszönjük, hogy minden hibánk, esendőségünk és Tőled való folytonos elpártolásunk ellenére Te mégis örökkévaló szeretettel szeretsz bennünket, s ezt a szeretetet Jézus Krisztusban mutattad meg nekünk. Krisztusban, aki virágvasárnap dicsőségesen bevonult Jeruzsálembe, hogy aztán elfogják, keresztre feszítsék, s végül meghaljon: értünk. Urunk és Istenünk! Kimondhatatlan a hála bennünk, hogy Jézus Krisztus által nem hagysz minket elveszni. Köszönjük, hogy Igédből mi is megérthetjük szabadításod örömét, megérthetjük a Krisztusban eljött békességet. Kérünk Urunk, add, hogy ez a békesség ott lehessen minden nap az életünkben. Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Írta: Tóth Cseperke

Szomorú örömhír

Olvasandó: Mk 15, 33–38

Textus: Lk 23, 44–47

„Tizenkét órától három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt. Amikor a százados látta, hogy mi történt, dicsőítette Istent, és így szólt: Ez az ember valóban igaz volt."

Keresztyén Testvéreim!

Nagypéntek napján Isten szeretete jelent meg a világban. Ezt a kijelentést sokkal jobban értjük karácsony ünnepével kapcsolatban, amikor a gyermek Jézus van a középpontban. Az e világból eltávozó emberi élet, a haldokló Jézus képe azonban ritkán társul a szeretet és gondoskodás fogalmaival. Nagypéntek története, a sötétség, az ecettel kínált haldokló, akit bűnösök mellett feszítettek keresztre a kor kegyetlen kivégzési módszereivel... Nagyon messze van egymástól mindez és az a kijelentés, hogy ezekben Isten szeretete jelent meg a világban.

Talán ismerjük a Jn 3,16 versét mint az örömüzenet összefoglalását: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszszen, hanem örök élete legyen."* Ez az az örömüzenet, ami a mai napon is meg kell jelenjen előttünk. *„Szomorú jó hír, tragikus jó hír, rettenetes, halálos jó hír, örömhír ez."* (Joó Sándor).

Kedves Testvéreim!

Nagypéntek története, Jézus Krisztus kereszthalála alapvetően nagyon sötét történet. Belegondoltunk-e már, Krisztusban hívő keresztyének, akik az ő halálának és feltámadásának jótéteményeit magunkénak tudjuk, és abban reménykedünk; belegondoltunk-e már Krisztus halálának borzalmába?

Nem a keresztrefeszítés fájdalmaiba, hanem abba a reménytelenségbe, ami a Krisztus előtti ember haldoklásával járhatott. Elszakadtunk Istentől. Az ember nincs közösségben Teremtőjével. *„Isten (...) igazsága pedig azt követeli, hogy a bűnt, amely Isten elleni felségsértésnek minősül, a legnagyobb, azaz testi-lelki örök*

büntetés sújtsa." (HK 11) – A halál ekkor végleges, nincs jó hír, nincs folytatás, nincs kegyelem, mert senki nem tudja elviselni a kárhozat büntetését. Senki, hacsak nem Isten maga. – Jézus keresztha-lála ezt a kárhozatot hozta el számára. Önként vállalta, hogy a gonosz elnyelje őt, hogy a halál birodalma, a sötétség vegye át az uralmat fölötte.

Jézus Krisztus alászállt a poklokra, mondjuk Apostoli Hitvallásunkban. A Heidelbergi Káté ezt így magyarázza: *„Krisztus, az én Uram kimondhatatlan félelmével, fájdalmaival és rettegéseivel, amelyeket lelkében is elszenvedett a keresztfán és annak előtte, megszabadított a pokol félelmétől és gyötrelmeitől."* Micsoda ellentmondás a szabadítás csodája: ahol Jézus Krisztust elhagyta az Isten, ott volt jelen leginkább az Isten megváltó jelenléte, aki értünk hordozta el a kárhozat elhagyatottságát, hogy mi megszabaduljunk a mindent elnyelő gonosztól.

Szeretett testvéreim!

A kereszten szenvedő Krisztus felkiált: *„én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?"*

Hol található meg nagypéntekben az Isten szeretete? Éppen itt. A kereszten szenvedő Krisztusban az az isteni szeretet jelent meg a világban. Az a szeretet, amely az emberért elmegy a legvégsőkig, az a szeretet, amely a legborzalmasabb és kárhozatosabb testi-lelki kínokat is vállalva most halál és élet határát is átlépi értünk, mert mi nem tudjuk ezt megtenni.

Ahol Jézus Krisztust elhagyta az Isten, ott volt jelen leginkább az Isten megváltó jelenléte. Elsötétedik a nap, az égitest, hogy harmadnapon felragyoghasson a győzelem napja, mert a ma még uralkodó halál húsvétvasárnap végképp vereséget szenved. Kettészakad a templom kárpitja: van út a szent Istenhez, mégpedig azért, mert Isten így cselekedett: felülről lefelé tartó út ez.

Mindez Isten szeretetéből történt.

Hogy Isten szeretete körülöleli Jézus Krisztus halálát – amely miattunk, érettünk, helyettünk történt – mi sem mutatja jobban, mint a haldokló Isten Fia utolsó szavai, melyeket Lukács evangélista jegyzett le. Jézus így szól: *„Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet!"*

A mi Urunk keresztfán való szenvedésében megjárta a rettegéstől és elhagyatottságtól a bizalomig, a sötétségtől a világosságig, a kárhozatos kétségbeeséstől az atyai ölelésig tartó utat. Isten szeretetéből érkezett ebbe a világba, és Isten szeretetébe zuhant ki e földi életből.

Szeretett testvéreim!

Isten Atyánkká lett! Megváltott! Ez a vigaszunk, életünk valóságos erőforrása – még, vagy talán különösen a sötét nagypéntekeken is.

Van Atyánk a mennyben, aki nem nézhette embergyermekei sorsát, és megváltót küldött, hogy kárhozatos kétségbeesésünkből és reménytelenségünkből mi magunk is az ő atyai ölelésébe zuhanhassunk e világból, ha annak jön el az ideje. Az ő szeretetében történt a mi megváltásunk.

Van Krisztusunk, aki az emberlét legmélyebb, leggyötrelmesebb tapasztalatait élte át értünk, miattunk és helyettünk. Ő könyörög értünk az Atya Istennél, hozzá fordulhatunk minden nyomorúságunkból.

Van Szentlélek Isten, aki mindezt bizonyossággá, személyes hitté, átéléssé teheti bennünk, aki hálára indíthat bennünket ezért a felfoghatatlan szeretetért, amelylyel Isten keres és vált meg bennünket.

Szentháromság Isten! Áldott légy, hogy a kárhozat helyett örök életet, a bűneinkre bocsánatot szereztél Krisztus, a mi Urunk halála által. Dicsőség ezért Istennek örökké! Ámen.

Imádság:

„Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan! Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam! Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért! Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem. Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten!” (Zsolt 31,2–6).

Írta: Pálfi Zsuzsanna

Jóreménység foka

Textus: Mt 27,62–28,10

Másnap pedig, szombaton, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, és így szóltak: Uram, eszünkbe jutott, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok! Ezért parancsold meg, hogy őrizzék a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai odamenjenek, és ellopják őt, azután azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül! Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél. Pilátus azonban ezt válaszolta: Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ti, ahogyan tudjátok! Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt.

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az őrök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözölve! Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: Ne féljetek! Menjetek el, adjátok hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.

Afrika majdnem legdélebbi csücske Jóreménység foka névre hallgat. Kevesen tudják, hogy eredetileg a Vihar fok nevet viselte a körülötte dúló állandó viharok miatt. II. János portugál király keresztelte át abban a reményben, hogy sikerül majd megkerülni és eljutni Indiába. A reménységet 12 évvel a névadó halála után Vasco de Gama teljesítette be. Neki is több mint 10 napba tellett átvergődni a veszélyes szakaszon. Megnyílt az út India mesés kincsei felé.

Jézus haláláról és feltámadásáról szóló evangélium lélekben visz el egy nagyon hasonló helyzetbe. Hiszen az evangéliumban is egyfajta Vihar fokkal szembesülünk. Ma is sok-sok hatalmas hullám korbácsolódik fel közelében, amivel meg kell küzdeni. Ma is sokan hajótörést szenvednek itt, és nem jutnak el a csendesebb, csodálatos kincsekkel kecsegtető, végső kikötőig, mert vagy visszafordulnak, feladják a küzdelmet a körülményekkel, vagy nem figyelnek a tapasztaltabbakra, nem tesznek óvintézkedéseket, vagy tudományban, technikában, önmagukban bíznak egy bölcs, tapasztalt és szolgálatkész kapitány helyett, és vesztükbe rohannak.

De mi is ez a Vihar fok, mi is ez a Jóreménység fok, amit nem hagyhatunk ki életünk során? Ez nem más, mint Húsvét ünnepének a lényege, a feltámadás. Jézus feltámadása óta nevezhető a golgotai kereszt, a sír a Jóreménység fokának. Megváltó Urunknak három nap kellett, hogy átjusson a gyűlölet, a gonoszság hullámaitól veretve, a bűnök halálba vivő tengeréről a feltámadás, az örökkévalóság tengerére, mely a menny felé vezet. Nem kell

elsorolni, hogy milyen iszonyatos gyűlöletvihar vette körül, hogy húzta le a bűn sötét mélysége. Úgy nézett ki, hogy ő is elveszik, ő sem jut tovább. A Vihar fok Vihar fok, ő sem jut tovább.

De húsvét hajnalán a Megváltó felbukkant hátrahagyva a vihart, a gyilkos hullámokat. ÉL! Átjutott. És akivel csak találkozott, annak elmondta, hogy át lehet jutni a viharon. Nézzetek csak rám, nekem sikerült, titeket is átviszlek, átvezetlek a halálon. Nem Vihar fok ez többé, hanem a Jóreménység foka.

Szembesültek ezzel a Vihar fokkal a sír őrzői is. Nyugodt éjszakát terveztek hatalmuk és fegyvereik teljes biztonságának tudatában. És hirtelen a legnagyobb vihar közepén találják magukat. Reng a föld, villámlik, a szikla elhengerítve, a sír üres, Jézus teste sehol. Mi sodorja őket, hova vezet ez az egész? Mit tesznek? Visszaevickélnek a viharból oda, ahol még sima volt minden. Vissza a megbízókhoz, akik már készek a tervvel: óva inteni mindenkit ettől a sírtól, a Názáreti halálától, feltámadásától. Onnan a Vihar foktól, ahonnan nincs tovább. Nincs tovább Jézusnak sem, csalás és hazugság, hogy átjutott, hogy feltámadt. A halál az halál. Onnan nincs tovább!

Hogy mi lett azokkal, akik visszafordultak a Vihar foktól? Nekik sosem lett e hely a Jóreménység fokává. Újra belesodródtak a viharba, újra szembesülnek az itteni viszonyokkal, és bele is pusztultak, ha nem kérték fel Jézust kapitánynak, hogy ő vezesse át életüket a halálból az örök életbe.

Az első húsvéton nemcsak az őrség sodródott a Vihar fok felé, hanem Jézus testét megkenni akaró asszonyok is. Szembesültek mindazzal, amivel az őrök is. Már odaúton csapkodtak körülöttük a gyász, a bánat hullámai, de a szívük vitte őket előre. Az asszonyokat is félelemmel és rettegéssel töltötte el a földrengés, az angyal, a villámlás, az elhengerített kő. De mit hallanak a vihar közepette: *„De ti ne féljetek! Nincs itt! Megtalálta az átjárót a halálból az életre. Feltámadott! Nem hagyott el benneteket, vezet továbbra is, előttetek megy. Igen, el fogtok jutni abba a kikötőbe, melyet Isten Országának, mennynek nevez a Biblia. Hiába az élet gyilkos hullámai, viharai, mindent megkavaró örvényei. Ti ne féljetek, tudjátok meg, hogy van átjáró a nyugodt vizekre. Ne féljetek ebben reménykedni, ne féljetek másokat bátorítani, mert Jézus ott van a kormánynál.”*

Az ünnepek érkezésével a mi életünk hajója is eljutott oda, ahová az őröké és az asszonyoké. Jézus keresztjéhez és sírjához.

Ugye mennyi minden hullámzik bennünk, körülöttünk, mennyi vélemény bombáz bennünket a halál, a feltámadás kérdésében? Elértünk most mi is a Vihar fokhoz. Mit csinálsz most, Testvérem? Visszafordulsz, hogy nincs tovább, nincs értelme az egésznek? Mese a feltámadás. Vagy ha van is benne valami, túl nagy a rizikó. A halál túl erős. Ki tudja, van-e valami utána? Visszamész inkább odáig, ahol még minden ismerős? Ha így lenne, ne feledd, hogy vissza fogsz még ide – élet és halál mezsgyéjére – sodródni, és nem lesz mindig alkalmad visszafordulni, egyedül beleveszel a halál viharába.

Olyan jó lenne inkább, ha itt a Vihar foknál, ahogy eddigi életed több kisebb vagy nagyobb viharában meghallanád a bátorítást: *„De ti ne féljetek! Tudom, hogy Jézust, a megfeszítettet keresitek!”* Többé ne a Vihar fokot lássátok magatok előtt, hanem a Jóreménység fokot, ahol van átjáró Jézus vezetésével a nyugodt vízre, a kimondhatatlan kincset kínáló Isten Országába, az örök életbe. Ámen.

Imádság:

Urunk! Sokszor tépázza életünket, hitünket vihar. Kisebb nagyobb viharokon túl rettent bennünket a halál jeges fuvallata is. Sokszor félünk és kétségeskedünk. Sokszor csak a keresztig jutunk, és Jézust, az ő ügyét és anyaszentegyházunkat is temetjük a Vihar fokon, és mindennek a végét látjuk ott. Add, hogy Feltámadott Urunkra tekintsünk, és megerősödjünk hitünkben, hogy minden viharon, a halál viharán is van átjáró, mert Jézus átjutott. Hadd tegyük az ő kezébe életünk kormányát. Add, hogy bármekkorák a hullámok bennünk és körülöttünk, mi tudjuk, a Vihar fokot Jézus a Jóreménység fokává tette, és van átjáró az örök élet felé. Ámen.

Legközelebbi alkalmaink:

SZIGETEK
A Kiszi Szigetek Egyházmegyei szerkesztőségi lapja

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Tóth András esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com